

Arrest

nr. 288 067 van 25 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
P.E. Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 december 2022 met refertenummer X.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Peruaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 26 november 2021 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 30 november 2021.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 januari 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoekende partijen gehoord op 28 juli 2022.

1.3. Op 25 oktober 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van G. M. C. B. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Peruaans staatsburger afkomstig uit Lima, Peru. U woonde samen met uw partner J.(...) A.(...) C.(...) S.(...) (O.V. xxx) en jullie drie kinderen in San Luis, Lima. Jullie zoon L.(...) werd ernstig ziek toen hij elf maanden oud was: hij was voor de helft hersendood. Hij werd naar een gespecialiseerd kinderziekenhuis gestuurd en gedurende zijn ziekenhuisopname bleef u bij hem en kon u niet werken. Al jullie spaargeld ging op aan de behandelingen van L.(...) en omdat jullie geen geld meer hadden besliste uw partner om een lening van 3000 sol aan te gaan bij enkele Colombianen. De intrest bedroeg 300 sol en het geleende bedrag werd op een papiertje genoteerd. Elke dag kwam een zekere Ca.(...) 100 sol bij jullie ophalen en hij noteerde het afgeloste bedrag in een boekje. In 2019 was jullie schuld afgelost en leenden jullie geen geld meer. In 2020 besliste u om uw eigen tandartsenpraktijk op te starten en de zaak liep goed. Op 20 december 2020 werd u gebeld door de Colombianen van wie jullie geld hadden geleend. Ze zeiden u dat het dankzij hen was dat de zaak zo goed liep en jullie nog van hen zouden horen. U hechtte weinig belang aan het telefoontje en jullie bleven verder werken. U werd nog vaker gebeld maar nam onbekende nummers niet meer op. Op 5 september 2021 kwamen er twee Colombianen, die hun motorhelm nog op hadden, uw praktijk binnen. Eén van de twee mannen toonde een wapen en zei dat jullie maandelijks 2000 sol moesten betalen en jullie niet naar de politie mochten stappen. Op 25 oktober 2021 werden jullie opnieuw gebeld. De Colombianen zeiden dat ze wisten waar jullie woonden en wie jullie kinderen waren. Dit deed jullie erg schrikken. Op 2 november 2021 dienden jullie klacht in bij het politiekantoor van San Luis. De politie beloofde een onderzoek te starten. Aangezien jullie leven bedreigd werd, stelde de politie voor dat jullie een procedure zouden opstarten waardoor jullie bescherming of bewaking zouden kunnen krijgen. Op 15 november 2021 dienden jullie hiervoor een aanvraag in. Hoewel de politie beloofde om een onderzoek te starten, zijn ze nooit naar jullie woning of praktijk gekomen. Jullie besloten daarom het verloop van het onderzoek niet af te wachten en te vluchten. Uw zus K.(...) P.(...) C.(...) B.(...) (O.V. xxx), die zes jaar geleden naar België kwam omwille van economische motieven, woonde nog steeds in België – haar twee verzoeken om internationale bescherming werden afgewezen onder meer omdat er aan de door haar aangehaalde asielmotieven geen geloof kon worden gehecht – en jullie vonden het beter om naar hier te komen. Zij had bovendien nog tickets liggen die eigenlijk voor haar moeder bedoeld waren om haar te komen bezoeken in België, maar die door covid nooit gebruikt werden. U kon deze omboeken voor u en J.(...) en de tickets van de kinderen betaalden jullie door jullie wagen en al het materiaal uit de praktijk te verkopen. Jullie sloten jullie tandartsenpraktijk en op 24 november 2021 reisden jullie naar België waar jullie op 30 november 2021 een verzoek om internationale bescherming indienden. U verloor in het verleden al bijna een kind en wil nu het risico niet nemen om in Peru te blijven en in angst te moet leven. Ergens anders gaan wonen in Peru waar uw belagers u niet zouden kunnen vinden, zou betekenen dat u vanaf nul moet starten. Dit geldt ook voor België, maar hier vindt u de rust die u in Peru niet heeft. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: het paspoort van u en uw kinderen; een aanvraag bij het ministerie van Binnenlandse Zaken voor het nemen van een beschermingsmaatregel ten aanzien van u en uw kinderen; en screenshots van foto's op uw facebookpagina waaruit onder meer uit de begeleidende commentaar blijkt dat u zich met uw gezin buiten Lima bevond, onder meer bij familie, en die u neerlegde om aan te tonen dat uw belagers kunnen weten waar uw familie verblijft waardoor u zich niet elders in Peru zou kunnen vestigen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het medisch attest van het UMC Sint-Pieter blijkt dat u behandeld wordt voor borstkanker. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd er rekening gehouden met uw chemobehandeling bij de planning van het persoonlijk onderhoud. Het onderhoud werd op uw verzoek een aantal keer verzet omwille van uw behandeling. Voorts blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op 28 juli 2022 stelde u dat uw chemotherapie was afgelopen en dat uw gezondheid aan het beteren was. U gaf overigens aan dat er niets was waar rekening gehouden mee kon worden tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS G.(...), p.

2-3). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient immers op enkele elementen gewezen te worden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas danig op de helling zetten.

Zo legde u bevreemdende verklaringen af over het incident d.d. 5 september 2021. Aanvankelijk stelde u dat de twee personen die jullie kwamen bedreigen eruit zagen als Colombianen (CGVS G.(...), p. 9). Even later zei u evenwel dat de twee personen niet-identificeerbaar waren doordat ze helmen droegen (CGVS G.(...), p. 10), waardoor uw eerdere stelling, met name dat ze eruit zagen als Colombianen, zeer eigenaardig overkomt. Daarnaast is het bijzonder merkwaardig dat, ofschoon uw belagers op 5 september 2021 reeds aangaven een maandelijkse bijdrage van 2000 sol van jullie te verlangen, ofschoon door hun bezoek aan jullie praktijk op 5 september 2021 duidelijk was dat ze wisten waar jullie werkten en ofschoon jullie belagers bij hun dreigtelefoon van 25 oktober 2021 ook duidelijk maakten dat ze wisten waar jullie woonden (CGVS G.(...), p. 9), nergens uit jullie verklaringen blijkt dat jullie belagers sinds 5 september 2021 stappen hebben gezet om effectief 2000 sol van jullie te innen. Nochtans bleven jullie tot 24 november 2021, i.e. bijna drie maanden na het incident d.d. 5 september 2021, in Peru en bleven jullie gewoon thuis (CGVS G.(...), p. 8-10; CGVS J.(...), p. 11-13). In dit verband is het overigens merkwaardig dat nergens uit jullie verklaringen blijkt dat jullie na het incident van 5 september 2021 en na de dreigtelefoon van 25 oktober 2021 overtuigende voorzorgsmaatregelen zouden hebben getroffen: jullie bleven immers gewoon thuis zonder te overwegen om zich (al dan niet tijdelijk) elders te vestigen (CGVS J.(...), p. 13). U verklaarde weliswaar na de dreigtelefoon van 25 oktober 2021 gestopt te zijn met werken en zoveel mogelijk binnen gebleven te zijn (CGVS G.(...), p. 8-9; CGVS J.(...), p. 9-12). Uit jullie verklaringen blijkt echter tevens dat uw belagers wisten waar jullie woonden, waardoor het erg opmerkelijk is dat jullie niet eens hebben overwogen om zich tijdelijk elders te vestigen om mogelijke problemen met jullie belagers te vermijden. Nochtans vreesde u dat uw belagers u of uw familieleden iets zouden aandoen (CGVS G.(...), p. 16). Het voorgaande ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde bedreigingen in ernstige mate.

Daarnaast kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde zoektocht naar bescherming in Peru naar aanleiding van de bedreigingen. Zo stemmen uw verklaringen in dit verband niet overeen met deze van uw partner. U verklaarde dat, toen jullie klacht gingen indienen, de politie zei dat ze een onderzoek zou starten. U vroeg toen niet wat het onderzoek zou inhouden: er werd u gewoon gezegd dat ze een onderzoek zouden doen, verder niets (CGVS G.(...), p. 10). Gevraagd wat de politie concreet in uw dossier had gedaan, zei u te veronderstellen dat ze niets had gedaan. Gepeild wat ze dan volgens u hadden kunnen doen, stipte u aan dat de politie naar uw praktijk of naar uw woning had kunnen komen. Gevraagd of u aan de politie had gesuggereerd om dergelijke acties te ondernemen, zei u enkel dat het niet aan u was om dat voor te stellen (CGVS G.(...), p. 11). Nergens uit uw verklaringen blijkt dus dat de politie zelf zou gezegd hebben dat ze bij uw praktijk of bij uw woning zou langskomen. Het is dan ook erg opvallend dat uit uw partners verklaringen blijkt dat de politie zelf voorgesteld zou hebben om langs te komen bij uw praktijk en bij uw woning - ze zeiden onder meer dat als ze het proces-verbaal en het aanvraagformulier voor de beschermingsmaatregel zouden hebben ze zouden langskomen -, maar dat ze dit uiteindelijk niet hebben gedaan (CGVS J.(...), p. 6-7). In verband met uw klacht is het bovendien opvallend dat, ofschoon jullie verklaarden het bij de politie gehad te hebben over een zekere Ca.(...) bij wie jullie jaren eerder een lening hadden afgesloten (CGVS J.(...), p. 10; p. 13), hierover in het proces-verbaal niets te lezen staat, terwijl hierin wel andere gedetailleerde gegevens, zoals bijvoorbeeld het telefoonnummer waarmee jullie op 20 december 2020 werden opgebeld, werden opgenomen. Voorts is de inhoud van het document d.d. 15 november 2021 geenszins in overeenstemming te brengen met jullie verklaringen hierover. Jullie beweerden pas op 15 november 2021 de beschermingsmaatregel te hebben aangevraagd: dit kon pas aangevraagd worden nadat uw partner een kopie van het proces-verbaal had opgehaald vijf dagen nadat jullie klacht hadden ingediend (CGVS J.(...), p. 6-12). Uit de inhoud van het document d.d. 15 november 2021 blijkt echter dat jullie de beschermingsmaatregel reeds op 3 november 2021, i.e. de dag volgend op jullie aangifte bij de politie, zouden aangevraagd hebben, waardoor geen enkele bewijswaarde meer aan het door u neergelegde document gehecht kan worden. Overigens had u weinig kennis over de door jullie aangevraagde beschermingsmaatregel. U kon het nut niet duiden van de procedure die u naar eigen zeggen op 15 november 2021 had gestart en kon dus maar moeilijk uitleggen wat de beschermingsaanvraag precies inhield. U kon zelfs niet eens duidelijk aangeven of u het door u neergelegde document wel had gelezen (CGVS G.(...), p. 7-8). Ook uw partner J.(...) had geen idee in welke gevallen de beschermingsmaatregel werd toegepast (CGVS J.(...), p. 6). Dit is niet ernstig. Van iemand die beweert zijn/haar land te moeten ontvluchten wegens een gebrek aan bescherming door de

autoriteiten, kan immers meer informatie verwacht worden over de beschermingsprocedures die zagezegd tekort zouden zijn geschoten. U heeft bijgevolg geenszins aannemelijk gemaakt daadwerkelijk de door jullie vermelde beschermingsmaatregel aangevraagd te hebben. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw partners beweringen dat hij na het aanvragen van de beschermingsmaatregel nog tevergeefs zou zijn langsgeslagen bij de politie om te informeren naar de evolutie van het onderzoek waarbij de door jullie beweerde aanvraag voor een beschermingsmaatregel ter sprake zou zijn gekomen (CGVS J.(...), p. 12). Gelet op het voorgaande hebben jullie jullie beweerde poging om nationale bescherming te krijgen naar aanleiding van de bedreigingen door uw belagers niet aannemelijk gemaakt, waardoor wederom de geloofwaardigheid van de door jullie ontvangen bedreigingen aanzienlijk wordt ondermijnd.

Tot slot kan er ook niet de minste bewijswaarde gehecht worden aan de door u neergelegde facebookberichten. U legde tijdens uw onderhoud uit dat uw belagers alle gegevens over jullie doen en laten hadden. Uit de dreigtelefoon van 25 oktober 2021 bleek bijvoorbeeld dat ze wisten waar jullie woonden en dat ze ook de namen van jullie kinderen kenden (CGVS G.(...), p. 9). U veronderstelde dan ook dat uw belagers informatie over uw entourage in Peru hebben opgezocht. Deze informatie konden ze onder meer via sociale media achterhalen: op uw facebookaccount zette u in het verleden bijvoorbeeld informatie over uw bezoeken aan uw moeder of schoonmoeder en schreef u bij foto's waar het was. Gevraagd of u dergelijke informatie van uw accounts zou kunnen verwijderen, reprecieerde u dat uw belagers al over die informatie beschikten [waardoor die informatie verwijderen zinloos zou zijn] (CGVS G.(...), p. 15). Om de voorgaande stelling kracht bij te zetten bezorgde u de dag na uw onderhoud enkele screenshots van op uw facebookaccount gepubliceerde foto's. Zo legde u een facebookbericht van 18 april 2020 neer met de begeleidende commentaar "zijn verjaardag aan het vieren in Huar Huar terwijl we door de pandemie opgesloten zijn". Uit de bewerkingsgeschiedenis van dit bericht blijkt evenwel dat u de begeleidende commentaar pas op 28 juli 2022, i.e. de dag van uw persoonlijk onderhoud of meer dan twee jaar na het posten van de foto op 18 april 2020, heeft geplaatst. Uw handelswijze, met name dat u de inhoud van uw sociale media manipuleert opdat deze zouden overeenstemmen met de inhoud van uw op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen, getuigt uiteraard geenszins van een daadwerkelijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Het geheel van bovenstaande motieven noopt ertoe te besluiten dat er geen geloof meer kan gehecht worden aan het door u geschetste asielrelaas.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan de identiteit of nationaliteit van u en uw kinderen wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Aan het proces-verbaal en aan de aanvraag voor een beschermingsmaatregel kan geen bewijswaarde gehecht worden. Documenten moeten immers kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. De facebookposts werden hierboven al besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van J. A. C. S. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Peruaans staatsburger afkomstig uit Lima, Peru. Rond 2014 begon u een relatie met G.(...) M.(...) C.(...) B.(...) (O.V. xxx) en samen kregen jullie drie kinderen. Jullie zoon L.(...) werd op de leeftijd van elf maanden ernstig ziek en de helft van zijn hersenen werd hersendood verklaard. Hierdoor had hij veel medische zorgen nodig en hadden jullie hoge medische kosten. U en uw partner hadden een winkel waar tandheelkundig materiaal werd verkocht maar aangezien jullie door de ziekte van L.(...) een tijdje niet konden werken, kwamen jullie moeilijk rond. Jullie leenden daarom geld bij een zekere Ca.(...), een Colombiaan, en maandelijks kwam hij naar jullie winkel om geld te vragen. Telkens er een nieuwe therapie of onderzoek moest plaatsvinden voor L.(...) leenden jullie geld. Dankzij dit geld kon u tandheelkunde bijstuderen en de winkel verder openhouden. Het geleende geld rendeerde en jullie winkel draaide goed. Vanaf 2019 hadden jullie geen lening meer nodig. In 2020 besloten jullie de winkel te sluiten en opende u samen met uw partner een tandartsenpraktijk waarin u dankzij uw studie aan de slag kon als G.(...)'s tandartsassistent. Op 20 december 2020 werd uw partner opgebeld door personen van wie jullie destijds geld hadden geleend. Er werd haar gezegd dat, aangezien jullie nu in een betere financiële positie zaten, ze nu aan hen geld moest geven. Hierna kregen jullie regelmatig oproepen van

onbekende nummers maar jullie hechtten er geen belang aan en beantwoordden ze niet. Op 5 september 2021 kwamen er twee onbekende personen langs bij jullie praktijk. Ze droegen motorhelmen en waren onherkenbaar. Ze confronteerden jullie met de onbeantwoorde telefoontjes en eisten dat jullie aan hen een maandelijks bedrag zouden betalen. Eén van de twee mannen toonde onder zijn t-shirt een wapen. Ze zeiden dat jullie de politie niet mochten verwittigen, want anders zou alles alleen maar erger worden. Op 25 oktober 2021 werden jullie opgebeld door jullie belagers die jullie vertelden dat ze wisten waar jullie woonden en wie jullie kinderen waren. Samen met uw partner ging u op 2 november 2021 een klacht indienen in het politierechtspraak van San Luis. Er werden u vragen gesteld en nadien werd een verslag opgemaakt dat u na vijf dagen diende op te halen. De politie adviseerde tevens om een specifieke beschermingsmaatregel aan te vragen. Indien u die maatregel zou aanvragen, zou de politie dankzij uw aanvraag kunnen langskomen bij jullie thuis of in de praktijk voor verder onderzoek. Op 15 november 2021 werd de beschermingsmaatregel door jullie aangevraagd. Vervolgens moest jullie aanvraag via een interne procedure doorgestuurd worden naar het politierechtspraak van San Luis waar jullie op 2 november 2021 klacht hadden ingediend. Op 18 november 2021 ging u in het politierechtspraak informeren naar de stand van zaken in uw dossier, maar om één of andere reden was het aanvraagformulier voor de beschermingsmaatregel nog steeds niet op het politierechtspraak beland waardoor ook het onderzoek standby stond. Jullie besloten dan ook niet langer te wachten – jullie hadden immers veel schrik en leefden binnen - en voluit te kiezen voor jullie veiligheid. Op 24 november 2021 vloog uw gezin naar Spanje waarna jullie de dag nadien doorreisden naar België. Op 30 november 2021 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Jullie vreesden dat jullie belagers jullie en de kinderen iets zouden aandoen. Ter staving van uw identiteit en/ of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, het proces-verbaal van uw klacht d.d. 2 november 2021 en een aanvraag voor het nemen van een beschermingsmaatregel ten aanzien van u.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde asielmotieven steunt als deze die door uw partner G.(...) M.(...) C.(...) B.(...) (O.V. xxx) werden ingeroepen. Inzake haar verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"(...)"

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit of nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Het proces-verbaal en uw aanvraag voor een beschermingsmaatregel werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekende partijen stellen niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekende partijen vragen in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen geen bijkomende stavingstukken bij hun verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissingen

2.3.3.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd daar geen geloof kan worden gehecht aan hun voorgehouden problemen met Colombianen in hun land van herkomst en dit omwille van volgende redenen:

(i) verzoekster verklaart enerzijds dat de twee personen die hen kwamen bedreigen eruit zagen als Colombianen om later aan te geven dat zij niet-identificeerbaar waren doordat ze helmen droegen;

(ii) nergens uit de verklaringen van verzoekende partijen blijkt dat hun belagers sinds 5 september 2021 stappen zouden hebben gezet om effectief 2000 sol van hen te innen, terwijl verzoekende partijen nochtans tot 24 november 2021 in Peru en in hun woning bleven, dewelke gekend was door hun belagers;

(iii) de vaststelling dat verzoekende partijen na de beweerde incidenten in september en oktober 2021 geen overtuigende voorzorgsmaatregelen hebben getroffen en in hun woning bleven wonen, terwijl de belagers zouden hebben geweten waar zij woonden, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden vrees;

(iv) er kan geen geloof worden gehecht aan de beweerde zoektocht van verzoekende partijen naar bescherming in Peru naar aanleiding van de bedreigingen vermits (a) verzoekende partijen onderling inconsistente verklaringen afleggen over of de politie al dan niet zelf had voorgesteld om langs te komen bij hun praktijk en woning, (b) de inhoud van het document *d.d.* 15 november 2021 niet overeenstemt met hun verklaringen over wanneer zij de beschermingsmaatregel zouden hebben aangevraagd, (c) verzoekende partijen weinig kennis hebben over de door hen aangevraagde beschermingsmaatregel, (d) bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij na het aanvragen van de beschermingsmaatregel nog tevergeefs zou zijn langsgegaan bij de politie om te informeren naar de evolutie van het onderzoek;

(v) er kan niet de minste bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoekende partijen voorgelegde Facebookberichten nu uit de bewerkingsgeschiedenis blijkt dat verzoekster de begeleidende commentaar bij een voorheen reeds geplaatste foto pas op 28 juli 2022 – de dag van haar persoonlijk onderhoud en meer dan twee jaar na het posten van de foto – heeft geplaatst teneinde dit in overeenstemming te brengen met haar verklaringen op het CGVS;

(vi) de documenten die verzoekende partijen voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissingen.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoekster bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het medisch attest van het UMC Sint-Pieter blijkt dat u behandeld wordt voor borstkanker. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd er rekening gehouden met uw chemobehandeling bij de planning van het persoonlijk onderhoud. Het onderhoud werd op uw verzoek een aantal keer verzet omwille van uw behandeling. Voorts blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op 28 juli 2022 stelde u dat uw chemotherapie was afgelopen en dat uw gezondheid aan het beteren was. U gaf overigens aan dat er niets was waar rekening gehouden mee kon worden tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS G.(...), p. 2-3). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Ten aanzien van verzoeker wordt geoordeeld dat er geen bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Verzoekende partijen doen geen afbreuk aan voormelde motieven van de bestreden beslissing. Immers, in zoverre verzoekende partijen wijzen op de verslechterde medische situatie van verzoekster, kan erop worden gewezen dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster zich, omwille van haar medische problematiek, niet kon concentreren of dat zij om deze reden moeilijkheden zou hebben gehad om zich bepaalde feiten te herinneren of niet in staat zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen. Integendeel, uit de lezing van de vragenlijst en het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster in staat bleek om op spontane wijze precieze en omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen wanneer haar gevraagd werd om haar asielrelaas uiteen te zetten.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoeksters (verslechterde) medische situatie op zich geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verzoekster dient zich voor de beoordeling van haar medische problematiek te richten tot de daartoe geëigende procedure, *in casu* een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen zij volgens haar verklaringen ook deed.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekende partijen verklaren dat zij in Peru vrezen te worden vervolgd door enkele Colombianen die menen dat hun tandartsenpraktijk goed liep omwille van de lening die zij in het verleden aan verzoekende partijen hadden verschaft. Hierop zouden deze onbekenden een maandelijks bedrag van 2000 sol hebben geëist, hetgeen verzoekende partijen nooit voldeden.

2.3.5.2. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.5.2.1. Vooreerst wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden overwogen als volgt:

“Zo legde u bevreesdende verklaringen af over het incident d.d. 5 september 2021. Aanvankelijk stelde u dat de twee personen die jullie kwamen bedreigen eruit zagen als Colombianen (CGVS G.(...), p. 9). Even later zei u evenwel dat de twee personen niet-identificeerbaar waren doordat ze helmen droegen (CGVS G.(...), p. 10), waardoor uw eerdere stelling, met name dat ze eruit zagen als Colombianen, zeer eigenaardig overkomt. Daarnaast is het bijzonder merkwaardig dat, ofschoon uw belagers op 5 september 2021 reeds aangaven een maandelijks bedrag van 2000 sol van jullie te verlangen, ofschoon door hun bezoek aan jullie praktijk op 5 september 2021 duidelijk was dat ze wisten waar jullie werkten en ofschoon

jullie belagers bij hun dreigtelefoon van 25 oktober 2021 ook duidelijk maakten dat ze wisten waar jullie woonden (CGVS G.(...), p. 9), nergens uit jullie verklaringen blijkt dat jullie belagers sinds 5 september 2021 stappen hebben gezet om effectief 2000 sol van jullie te innen. Nochtans bleven jullie tot 24 november 2021, i.e. bijna drie maanden na het incident d.d. 5 september 2021, in Peru en bleven jullie gewoon thuis (CGVS G.(...), p. 8-10; CGVS J.(...), p. 11-13). In dit verband is het overigens merkwaardig dat nergens uit jullie verklaringen blijkt dat jullie na het incident van 5 september 2021 en na de dreigtelefoon van 25 oktober 2021 overtuigende voorzorgsmaatregelen zouden hebben getroffen: jullie bleven immers gewoon thuis zonder te overwegen om zich (al dan niet tijdelijk) elders te vestigen (CGVS J.(...), p. 13). U verklaarde weliswaar na de dreigtelefoon van 25 oktober 2021 gestopt te zijn met werken en zoveel mogelijk binnen gebleven te zijn (CGVS G.(...), p. 8-9; CGVS J.(...), p. 9-12). Uit jullie verklaringen blijkt echter tevens dat uw belagers wisten waar jullie woonden, waardoor het erg opmerkelijk is dat jullie niet eens hebben overwogen om zich tijdelijk elders te vestigen om mogelijke problemen met jullie belagers te vermijden. Nochtans vreesde u dat uw belagers u of uw familieleden iets zouden aandoen (CGVS G.(...), p. 16). Het voorgaande ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde bedreigingen in ernstige mate.”

Verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat zij inderdaad thuis zijn gebleven na de incidenten, doch dit slechts enkele weken en niet gedurende drie maanden zoals de commissaris-generaal voorstelt. Zij benadrukken in dit verband dat zij niet meer buiten kwamen, dat zij opgehouden waren met werken en bijgevolg zoveel mogelijk uit de schijnwerpers bleven van de Colombianen. Verzoekende partijen menen ook dat zij binnen de drie maanden na de eerste bedreiging met hun kinderen het land hebben kunnen verlaten, hetgeen relatief snel is en zij dus wel degelijk voorzorgsmaatregelen hebben genomen. Zij stippen in dit verband nog aan dat het niet *per se* gemakkelijk is om met kinderen zomaar van huis te veranderen om zich ergens te verschuilen.

De Raad merkt op dat verzoekende partijen met dit betoog er niet in slagen te overtuigen. Zo blijkt uit hun verklaringen dat er wel degelijk bijna drie maanden zijn verstreken sinds de eerste beweerde belaging op 5 september 2021 en hun vertrek uit Peru op 24 november 2021; een periode waarin zij overigens in de woning bleven wonen die gekend zou zijn geweest door hun belagers (administratief dossier, CGVS verzoekster, p. 8-10; administratief dossier, CGVS verzoeker, p. 11-13). Bovendien dient opgemerkt dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift vervolgens zelf deze tijdsperiode hanteren waar zij benadrukken dat zij binnen de drie maanden na de eerste bedreiging met hun kinderen het land hebben kunnen verlaten. Het enkele gegeven dat verzoekende partijen niet meer buiten zouden zijn gekomen gedurende deze periode, doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat zij gedurende deze hele periode in hun eigen woning hebben verbleven en dewelke gekend zou zijn geweest bij hun belagers. Het feit dat verzoekende partijen zelfs niet hebben overwogen om zich tijdelijk elders te vestigen omdat zij dan opnieuw van nul dienden te beginnen (administratief dossier, CGVS verzoekster, p. 16) – waarbij zij geen melding maken van het feit dat dit moeilijk zou zijn omwille van hun kinderen zoals zij thans *post factum* in het verzoekschrift opwerpen –, ondermijnt dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van hun verklaringen.

2.3.5.2.2. Voorts considereert de commissaris-generaal pertinent:

“Daarnaast kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde zoektocht naar bescherming in Peru naar aanleiding van de bedreigingen. Zo stemmen uw verklaringen in dit verband niet overeen met deze van uw partner. U verklaarde dat, toen jullie klacht gingen indienen, de politie zei dat ze een onderzoek zou starten. U vroeg toen niet wat het onderzoek zou inhouden: er werd u gewoon gezegd dat ze een onderzoek zouden doen, verder niets (CGVS G.(...), p. 10). Gevraagd wat de politie concreet in uw dossier had gedaan, zei u te veronderstellen dat ze niets had gedaan. Gepeild wat ze dan volgens u hadden kunnen doen, stipte u aan dat de politie naar uw praktijk of naar uw woning had kunnen komen. Gevraagd of u aan de politie had gesuggereerd om dergelijke acties te ondernemen, zei u enkel dat het niet aan u was om dat voor te stellen (CGVS G.(...), p. 11). Nergens uit uw verklaringen blijkt dus dat de politie zelf zou gezegd hebben dat ze bij uw praktijk of bij uw woning zou langskomen. Het is dan ook erg opvallend dat uit uw partners verklaringen blijkt dat de politie zelf voorgesteld zou hebben om langs te komen bij uw praktijk en bij uw woning - ze zeiden onder meer dat als ze het proces-verbaal en het aanvraagformulier voor de beschermingsmaatregel zouden hebben ze zouden langskomen -, maar dat ze dit uiteindelijk niet hebben gedaan (CGVS J.(...), p. 6-7). In verband met uw klacht is het bovendien opvallend dat, ofschoon jullie verklaarden het bij de politie gehad te hebben over een zekere Ca.(...) bij wie jullie jaren eerder een lening hadden afgesloten (CGVS J.(...), p. 10; p. 13), hierover in het proces-verbaal niets te lezen staat, terwijl hierin wel andere gedetailleerde gegevens, zoals bijvoorbeeld het telefoonnummer waarmee jullie op 20 december 2020 werden opgebeld, werden opgenomen. Voorts is de inhoud van het document d.d. 15 november 2021 geenszins in overeenstemming te brengen met jullie verklaringen hierover. Jullie

beweerden pas op 15 november 2021 de beschermingsmaatregel te hebben aangevraagd: dit kon pas aangevraagd worden nadat uw partner een kopie van het proces-verbaal had opgehaald vijf dagen nadat jullie klacht hadden ingediend (CGVS J.(...), p. 6-12). Uit de inhoud van het document d.d. 15 november 2021 blijkt echter dat jullie de beschermingsmaatregel reeds op 3 november 2021, i.e. de dag volgend op jullie aangifte bij de politie, zouden aangevraagd hebben, waardoor geen enkele bewijswaarde meer aan het door u neergelegde document gehecht kan worden. Overigens had u weinig kennis over de door jullie aangevraagde beschermingsmaatregel. U kon het nut niet duiden van de procedure die u naar eigen zeggen op 15 november 2021 had gestart en kon dus maar moeilijk uitleggen wat de beschermingsaanvraag precies inhield. U kon zelfs niet eens duidelijk aangeven of u het door u neergelegde document wel had gelezen (CGVS G.(...), p. 7-8). Ook uw partner J.(...) had geen idee in welke gevallen de beschermingsmaatregel werd toegepast (CGVS J.(...), p. 6). Dit is niet ernstig. Van iemand die beweert zijn/haar land te moeten ontvluchten wegens een gebrek aan bescherming door de autoriteiten, kan immers meer informatie verwacht worden over de beschermingsprocedures die zagezegd tekort zouden zijn geschoten. U heeft bijgevolg geenszins aannemelijk gemaakt daadwerkelijk de door jullie vermelde beschermingsmaatregel aangevraagd te hebben. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw partners beweringen dat hij na het aanvragen van de beschermingsmaatregel nog tevergeefs zou zijn langsgesegaan bij de politie om te informeren naar de evolutie van het onderzoek waarbij de door jullie beweerde aanvraag voor een beschermingsmaatregel ter sprake zou zijn gekomen (CGVS J.(...), p. 12). Gelet op het voorgaande hebben jullie jullie beweerde poging om nationale bescherming te krijgen naar aanleiding van de bedreigingen door uw belagers niet aannemelijk gemaakt, waardoor wederom de geloofwaardigheid van de door jullie ontvangen bedreigingen aanzienlijk wordt ondermijnd."

Door in het verzoekschrift te benadrukken dat verzoekster het aan de politie overliet hoe deze dienst het best bescherming invult, dat zij enkel kon vaststellen dat de politie niets gedaan bleek te hebben omdat zij niet waren langsgesegaan bij haar thuis of in de tandartsenpraktijk, terwijl zij dit redelijkerwijze wel hadden kunnen verwachten en dat hun gebrek aan kennis omtrent de inhoud van deze beschermingsmaatregel dan ook in dit licht moet worden gezien, beperken verzoekende partijen zich in wezen tot het volharden in één versie van de tegenstrijdige verklaringen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistentie en lacunes in hun verklaringen. Dit betoog kan evenwel bezwaarlijk als een dienstig verweer worden beschouwd en verzoekende partijen slagen er dan ook niet in om de vastgestelde inconsistentie toe te dekken.

Verzoekende partijen vervolgen in het verzoekschrift dat er duidelijk een begripsverwarring bestaat over de interpretatie van een administratieve formaliteit met betrekking tot het ogenblik waarop zij nu effectief de beschermingsmaatregel hebben aangevraagd. Met name of vanuit procedureel oogpunt 3 november, dan wel 15 november moet worden beschouwd als de dag waarop zij bescherming hebben gevraagd. Zij besluiten te dezen evenwel dat feit is dat zij wel degelijk een beschermingsmaatregel hebben aangevraagd om reden van aanhoudende en concrete dreigementen. Opnieuw stelt de Raad vast dat verzoekende partijen met deze argumentatie de vaststellingen in de bestreden beslissingen minimaliseren, waarmee zij evenwel de tegenstrijdigheid tussen hun verklaringen enerzijds en de inhoud van de door hen voorgelegde aanvraag voor beschermingsmaatregelen van 15 november 2021 anderzijds, geenszins vermogen te herstellen. Te meer daar verzoekende partijen in hun verzoekschrift zelf in de uiteenzetting van de feiten aanhalen dat zij slechts op 15 november 2021 een aanvraag tot bescherming hebben ingediend bij de politie (verzoekschrift, p. 3).

2.3.5.2.3. Tot slot staat in de bestreden beslissing nog te lezen als volgt:

"Tot slot kan er ook niet de minste bewijswaarde gehecht worden aan de door u neergelegde facebookberichten. U legde tijdens uw onderhoud uit dat uw belagers alle gegevens over jullie doen en laten hadden. Uit de dreigtelefoon van 25 oktober 2021 bleek bijvoorbeeld dat ze wisten waar jullie woonden en dat ze ook de namen van jullie kinderen kenden (CGVS G.(...), p. 9). U veronderstelde dan ook dat uw belagers informatie over uw entourage in Peru hebben opgezocht. Deze informatie konden ze onder meer via sociale media achterhalen: op uw facebookaccount zette u in het verleden bijvoorbeeld informatie over uw bezoeken aan uw moeder of schoonmoeder en schreef u bij foto's waar het was. Gevraagd of u dergelijke informatie van uw accounts zou kunnen verwijderen, repliceerde u dat uw belagers al over die informatie beschikten [waardoor die informatie verwijderen zinloos zou zijn] (CGVS G.(...), p. 15). Om de voorgaande stelling kracht bij te zetten bezorgde u de dag na uw onderhoud enkele screenshots van op uw facebookaccount gepubliceerde foto's. Zo legde u een facebookbericht van 18 april 2020 neer met de begeleidende commentaar "zijn verjaardag aan het vieren in Huar Huar terwijl we door de pandemie opgesloten zijn". Uit de bewerkingsgeschiedenis van dit bericht blijkt evenwel dat u de begeleidende commentaar pas op 28 juli 2022, i.e. de dag van uw persoonlijk onderhoud of meer dan

twee jaar na het posten van de foto op 18 april 2020, heeft geplaatst. Uw handelswijze, met name dat u de inhoud van uw sociale media manipuleert opdat deze zouden overeenstemmen met de inhoud van uw op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen, getuigt uiteraard geenszins van een daadwerkelijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade."

De Raad treedt voormelde pertinente motivering bij, die door de verzoekende partijen op generlei wijze wordt weerlegd in hun verzoekschrift.

2.3.5.2.4. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich in voorliggend verzoekschrift tot het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van *post-factum* beweringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij aldus niet vermogen voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te plaatsen.

2.3.5.3. De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de overige documenten die zij hebben voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.5.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.5. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden

beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 372 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

Het door de verzoekende partijen onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 372 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET